

a) Uppehålla, underhålla. *Ved närer elden. Lya närer lasten.* — b) Hysa. *N. hat, misstankar emot någon.* — *N. sig, v. r.* Förskaffa sig näring, föda, uppehälle. *N. sig med all sy kläder. Han har intet all n. sig med.* (Fig.) *Hatet närer sig af misstankar.* — *Syn.* Föda sig. — *N. nde*, part. akt. Säges adjektivt i uttrycken: *N. klass, lemhet i samhället, d. v. s.* som genom kroppsarbete bidraga till alla samhällsmedlemmarnes uppehälle.

NÄRANDE, n. 4. Se *Närning, 1.*

NÄRBELÄGEN, a. 2. neutr. — *et.* Nära belägen.

NÄRBESLÄGTAD, a. 2. Se *Närskyld.*

NÄRBY, m. 2. (pop.) Nära belägen by.

NÄRGRÄNSADE, a. 1. Som gränsar nära intill. *Ett n. land.*

NÄRGÅENDE, a. 1. (fig.) Som går en nära till sinnes, djupt rörer, grämer.

NÄRGÅNGEN, a. 2. neutr. — *et.* (fig.) Som tar sig allt för stora friheter. — *Syn.* Se *Näsvi.* — *Närgångenhet, f. 3.*

NÄRGÅRDSVÄG, m. 2. (pop.) Nära väg.

NÄRHET, f. 3. Nära läge, grannskap. *I n-en af staden. I hans n.*

NÄRIG, a. 2. Ifrig att förvärfva, mån om förtjensten. — *Närighet, f. 3.*

NÄRING, f. 2. 1) Ersättande, af de i det kroppsliga lifvet förlorade materiella ämnen, genom nya, som upptagas i kroppen. *Föda, otjenlig till kroppens n.* — 2) Föda, som dertill begagnas. *Kroppen hade ej på två dygn fått någon n.* — *Syn.* Föda, Födoämnen, Näringsämnen. — 3) Se *Uppehålle.* — 4) (fig.) a) Underhållande, uppehållande. — b) Hvad som tjänar att underhålla något. *N. för elden.* — 5) Yrke, hvarmed man närer sig. *Skaffa någon n. N-arne i riket.* — *Syn.* Yrke, Handtering. — 6) Se *Näringsställe. Hålla n.* — *Ss. N-sbekymmer.*

NÄRINGSAFUND, f. sing. Afund, som idkare af samma yrke, i anseende till somligas större framgång, ofta hysa till hvarandra.

NÄRINGSDRIFT, c. sing. eller:

NÄRINGSFLIT, m. sing. Idkande af de närande yrkena i allmänhet. — *Syn.* Industri, Yrkesflit, Konstflit, Slöjdflit, Idoghet.

NÄRINGSFRIHET, f. 3. Frihet att utan tvång af hämmande stadgar utöfva de närande yrkena.

NÄRINGSFÅNG, n. 3. Yrke, sysselsättning, hvaraf någon söker sin näring. — *Syn.* Födkrok, Näringsyrke, Näringsätt.

NÄRINGSGREN, f. 2. Särskilt vidsträcktare gren af näringarna i ett samhälle, t. ex. åkerbruk, boskapsskötsel, bergsbruk, handel, o. s. v.

NÄRINGSIDKARE, m. 3. En, som idkar fabriek eller handtverk. — *Syn.* Industriidkare.

NÄRINGSKRAFT, f. sing. Närande kraft hos födoämnen.

NÄRINGSKÄLLA, f. 1. Det, hvarifrån något får näring.

NÄRINGSLÖS, a. 2. Som är i saknad af eller ej lemnar tillfälle att förtjena sitt uppehälle. *N-a tider.*

NÄRINGSLÖSHET, f. 3. Brist på tillfälle för de arbetande klasserna att förtjena sitt uppehälle. — *Syn.* Pauperism.

NÄRINGSMEDEL, n. 3. 1) Ämne, som användes till kroppens uppehälle. — *Syn.* Näringsämne, Födoämne. — 2) Medel att förtjena sitt uppehälle.

NÄRINGSPRODUKT, --- dückt, m. 3. Hvad

som af näringsidkare frambringas till afyttring. — [uct.]

NÄRINGSRÄTTIGHET, f. 3. Rättighet att idka en näring. *N-er*, rättighet att hålla krog.

NÄRINGS-SAFT, m. 3. Den närande saft, som uppkommer af i kroppen emottagna näringsämnen. *Jfr. Chylus.*

NÄRINGS-SORG, f. 3. Näringsbekymmer.

NÄRINGSSTÄLLE, n. 4. Se *Krog.*

NÄRINGS-SÄTT, n. 3. Sätt att förvärfva sitt uppehälle. — *Syn.* Se *Näringsfång.*

NÄRINGS-SÄMNE, n. 4. Se *Näringsmedel.*

NÄRLAGD, a. 2. Bifogad. Säges om skrifter och handlingar.

NÄRLIGGANDE, a. 1. Se *Närbelägen.*

NÄRMA, närma, v. a. 1. Föra, flytta, bringa nära intill, närmare. *N. ett föremål till ett annat.* (Fig.) *Umgänget n-r människorna till hvarandra*, gör dem mera vänskapligt sinnade emot hvarandra. — *N. sig, v. r.* Flytta sig, röras närmare. *N. sig intill elden. N. sig någon*, äfv. (fig.) söka vinna ens tillgifvenhet, vänskap. — *Närmande, n. 4.*

NÄRMARE, sammandr. NÄRMRE. Komparativ af *Nära*, adj. o. adv. Brukas både i egentl. och bildlig bem. 1) Adjektivt. *På n. håll.* (Fig.) *N. slägt. N. underrättelse*, noggrannare. *N. förening, bekantskap, vänskap, sammanhang.* — 2) Adverbialt. *Flytta, sätta, ställa n. Taga n. i betraktande*, nogare öfverväga.

NÄRMAST, sammandr. NÄRMST ell. NÄST. Superlativ af *Nära*, adj. o. adv. 1) Adjektivt. *Hans n-e granne. N-e väg.* (Fig.) *N-e förening, vänskap.* (Ordspr.) *Man är sig sjelf n.*, hvar och en söker vanligtvis främst af allt att rädda, hjälpa sig sjelf, söka sitt eget bästa. *I det n-e*, adverbialt uttryck, som betyder: nästan, nära nog. — 2) Adverbialt. *Stå, ligga n.*

NÄRMRE, NÄRMST, se *Närmare, Närmast.*

NÄRSKYLD, a. 2. Nära beslägtad.

NÄRSKYLDHET, f. 3. Nära slägtskap.

NÄRSLÄGTAD, a. 2. Se *Närskyld.*

NÄRSTÄENDE, a. 1. Nära intill stående.

NÄRSYNT, a. 1. Som kan se föremål endast på mycket nära håll.

NÄRSYNTHET, f. 3. Fel på synen, då ögat endast på mycket nära håll kan se föremål.

NÄRVARA, v. n. 3. Utan pres. impf. och imper. Sup. *Närvarit.* Vara närvarande. Brukas mindre ofta. *N. vid*, se *Öfvervara.*

NÄRVARANDE, a. 1. (egentl. part. pres. af *Närvara*) 1) Som är tillstädes, befinner sig på ett ställe, då något sker. *Jag var n. vid tillfället. Gud är allestädes n.* Brukas äfv. substantivt, t. ex.: *En af de n.* — 2) Säges äfv. om tid, som nu eller under vår lifstid förlöper. *N. ögonblick. I n. tid.* — Antager, för denna bem., i neutrum substantivt natur. *Det n.*, närvarande tid. *För det n.*, hvad närvarande förhållanden, tid, ställning, omständigheter beträffar.

NÄRVARELSE, f. 3. Se *Närvaro.*

NÄRVARO, f. sing. oböjl. (egentl. gam. dativ.) Vistelse på ett ställe, under det något der sker. *I hans, min n. I n. af någon.*

NÄS, n. 3. 1) Smal, i haf eller sjö utskjutande landremsa. — 2) Smal landremsa, som förrenar tvenne större, vidsträcktare. *Korintiska n-et. Panama-näset.*

NÄSA, f. 1. En emellan ögonen, munnen och kinderna framstående ansigtsdel, utgörande ett af ben och brosk sammansatt hvalf, deladt i tu genom en skiljevägg, och som öppnas icke blott